September 1915] தமிழ் அங்கம். [செப்டம்பர் 1915

ஸெல்வ்கல்ச்சர்.

பத்திராதிபர்.
டாக்டர் K. T. ராமஸ்வாமி, D. Sc., Ph. D.,
பிரஸிடெண்டு,
இந்தியா சாஸ்திர கல்விச்சாலை, கீழநத்தம் போஸ்டு,
திருநெல்வேலி ஜில்லா, தென் இந்தியா.

பேயடைந்த ஓர் பங்களா.

கோதினூரில் எனக்கு ஒரு சிநேகிதர் உண்டு. அவர் ஒரு வக்கீல், புராணம், இதிகாசங்களை நன்றாய்ப்படித்தவர். தற்காலம் நடைபெறும் சூக்ஷ்ம லோக ஸம்பாஷணை, தூரதிருஷ்டி, தூரசிரவணமுதலிய நவீன ஆராய்ச்சிகளில் நம்பிக்கையற்றவர். ஆனால் ஆத்மாவின் சூக்ஷ்மலோக வாழ்க்கையைப் பற்றி நாம் அடிக்கடி விசாரணை செய்வதுண்டு. அநேகர் பூத, பிசாசு, பிதுர் தேவதைகளுடன் சம்பாஷணை செய்வதாக எங்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நாங்கள் அவைகளைப் பிரத்தியக்ஷமாக நேரில் காணாதபடியால் அவைகளில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு இடமில்லை.

ஒருகாலத்தில் எங்களூரில் பிளேக்-வாதையதிகமாகையால் அவ்வூரைவிட்டு எங்கள் வீடுகளை காலி செய்துகொண்டு அவிடமிருந்து ஒருமயிலுக்கப்பால் உள்ள ஓர் பங்களாவை வாடகைக்கு வாங்கி அதிற் குடியிருந்தோம். அப்பங்களாவில் சுமார் 10 வருஷகாலமாக ஒருவரும் வசித்ததில்லை. அதின் முக்கியகாரணம், பங்களாவில் பிசாச வாதைகள் உண்டென்பதாக வதந்தி. வசதியான பங்களாவொன்றும் கிடையாததினால் அதிலேயேயிருந்து வந்தோம். 2 வாரத்திற்கெல்லாம் ஒருநாள் சாமான் வைக்கும் அறையில் என் சிநேகிதன் பெண்சாதி கதவைத்திறந்து உள்ளே பார்க்கும்பொழுது பாண்டங்களிலிருந்த அரிசி முழுவதும் கீழே சிதறிக்கிடந்தன.

குழந்தைகள் இவ்விதம் செய்திருக்கலாமென்றெண்ணி, சிதருண்ட அரிசியைக்கூட்டி பானைகளில் போட்டுவிட்டு பானைகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய் அடுக்கி கதவைப்பூட்டிவிட்டு வந்துவிட்டாள். மறுநாளும் அரிசியை எடுக்கப்போகும்பொழுது பானைகள் யாவும் கீழே தாறுமாராக வைத்திருப்பதையும், அவைகளிலுள்ள அரிசி யாவும் சிதறிக்கிடப்பதையும்பார்த்து எங்களிடம் வந்து என்னவிந்தை! யாவர் செய்திருக்கலாமென்று முறையிட்டாள். அதை நாங்கள் கவனிக்கவில்லை.

இன்னும் சிலதினங்கழித்து ஒருநாள் சாயந்திரம் பங்களா வராந்தாவில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது 2, 3 கெஜத்திற்கப்பால் எங்கள் முன்பு, ஒருவரால் சுமக்கமுடியாத கல் ஒன்று தொப்பென்று விழுந்தது. அது அப்பொழுதுதான் தண்ணீரிலிருந்து எடுபட்டதும், பாசி அடைந்ததுமாகக் காணப்பட்டது. அதை ஒரு மனிதராவது கொண்டுவந்து போட்டதாகத் தெரியவில்லை. இது எங்களுக்கு ஒரு விந்தையாகவிருந்தது.

இன்னும இரண்டு தினங்களுக்குப்பிறகு தொட்டிலில் படுத்துக்கிடந்த குழந்தைக்கு, என் சிநேகிதன் பெண்சாதி பால்கொடுக்கவேண்டி அதனிடம் சென்று பார்க்க, அக்குழந்தையின் அருகே சிலதினங்களுக்குமுன் பெங் ள்முன்வந்துவிழுந்ததுபோல் நனைந்தசிறுகல் ஒன்று இருக்கக்கண்டாள். ஒருக்

கால் இந்தக்கல்லை தன் மூத்தபையன் விளையாட்டிற்காக அவிடம் வைத்தானோவென்று கேட்க தனக்கு யாதொன்றும் தெரியாதென்று சொன்னான். இதில் இன்னொரு ஆச்சரியம்! அக்கல்லானது அன்றைய தினமே கம்பவுண்டுக்கு வெளியே அப்புரப்படுத்தப்பட்டது. பின் 2, 3, தினங்களாகவும் அக்குழந்தை தூங்குமிடத்தில் எல்லாம் அக்கல்லும் அதன் பக்கத்திலேயே காணப்படும்.

அதேகல்லை எங்கள் பங்களாவுக்கு வெகுதூரத்திற்கப்பால் நாங்கள் ஒவ்வொருதினமும் அப்புரப்படுத்திவருவது வழக்கம். ஆனால் அக்கல் சிலதினங்களாக அக்குழந்தையின் பக்கத்தில் விழுந்துகிடப்பதால் அக்குழந்தைக்கு யாதொரு தீங்கும் இல்லை. மேற்சொன்ன ஆச்சரியகரமான ஸம்பவங்கள் அப்பங்களாவில் ஏதோமாயாரூபமான ஒரு பூதத்தின் வேலையென்றேதீர்மானித்தோம்.

என் சிநேகிதன் மனைவி இச்செயல்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு அப்பங்களாவைவிட்டு வேறுயிடத்துக்குப்போய் வசிக்கவேணும் என்று வற்புறுத்திக் கூறினாள். அதை நாங்கள் கவனிக்காமலிருந்தோம். இன்னும் 2 தினங்களுக்குப்பிறகு சில சிநேகிதர்களை விருந்துண்ண அழைத்தோம். நாங்கள் அச்சிநேகிதர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, ஓர் அரைக்குள் என் சிநேகிதன் மனைவி சாப்பாடுகளை தயாரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவள் முன்னால் ஒருபுகைபோல் தோன்றி அதற்குள்ளிருந்து, வெள்ளை வஸ்திரம்தரித்த ஓர் கிழவன் பயங்கரமான ரூபத்துடன் நின்று அப்பங்களாவை விட்டு வெளியெ போகும்படி சைகை காட்டினதை தான் அறிந்து அவள் பரபரப்புடன் அலறிக்கொண்டு நாங்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு எங்கள்முன் ஓடி வந்து விழுந்தாள். உடனே நாங்கள் எல்லாரும் அவ்வறைக்குள் சென்று பார்க்க அங்கே ஒருவரையும்காணோம். இன்னும் ஒருமனிதனும் வெளியேயிருந்து அத்தருணத்தில் உட்புகவாவது வெளியே போகவாவது யாதொரு வழியுமில்லை. அகாரணமாய் அவ்விடம் தோன்றின அம்மனிதனைப்பற்றி அவன் முகக்குறிகளையும் இன்னும் முழுவிபரங்களை

யும் அவளிடம் வினவ அவள் சொன்ன விபரங்களிலிருந்து உடனே எங்கள் சிநேகிதர்களிலொருவர் பின்வருமாறு உரைத்தார்.

அகாரணமாய்க்கண்ட மனிதனின் உருவம் அப்பங்களாவுக்கு சொந்தக்காரர். அவர் 6 வருஷங்களுக்குமுன் பிளேக்நோய்கண்டு அங்கேயே யிறந்து போனா. இது தனக்கு நன்றாய்த் தெரியுமென்றும் சொன்னார். இதைக்கேட்டபிறகே எங்களுக்கு சூக்ஷ்ம லோகவாசிகளின் உண்மை நன்கு விளங்கிற்று.

தக்ஷணமே நாங்கள் அப்பங்களாவை காலிசெய்துவிட்டு எங்கள் சொந்த கிரஹத்துக்கே போய் விட்டோம். அங்கு பிளேக்பாதையும் நீங்கிவிட்டது.

ர.

—:*:—

மானஸ தந்தி.

டாக்டர் ஜோஸப் ஸ்மித் என்பவர் 1885௵ ஆங்கில மனோதத்வ ஆராய்ச்சி ஸங்கத்தின் பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

ஒருநாள் சாயங்காலம் நான் என் அரையில் வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று "ஜேம்ஸ் கிரேடி என்ற மாதுக்கு ஒரு ரொட்டி அனுப்பவும்" என்ற ஓர் அசரீரி வாக்கு என்காதில் விழுந்தது. நான் அதை கவனியாமல் வாசித்துக்கொண்டேயிருந்தேன். இன்னும் அவ்வசரீரிவாக்கு திரும்பத்திரும்ப என்காதில் முறையிடுவதாய் கேட்டது. உடன் வாசிப்பை நிறுத்திவிட்டுஎழுந்து இவ்வாச்சரியமான கட்டளையை நிறைவேற்ற வேணுமென்ற ஓர் உணர்ச்சி எனக்கு மேலிட்டது. அப்படியே எழுந்து அக்கிராமத்திலுள்ள ரொட்டிக்கிடங்குக்குப்போய் ஒரு ரொட்டியை வாங்கினேன். அக்கடைவாசலில் ஓர்வாலிபன் நிற்க அவனை அழைத்து. அக்கிராமத்தில் ஜேம்ஸ்கிரேடியைத் தெரியுமாவென்றுவினவ, அவன் 'ஆம்' என்றான். நான்வாங்கின ரொட்டியை அவனிடம் கொடுத்து, அதை தாமதிக்காமல், அம்மாதினிடம் ஒப்புவித்து, அதை ஓர் கனவான் கொடுத்ததாகவும், சொல்லச்சொல்லி அப்பையனை அனுப்பி

விட்டு, நான் என்வீடு வந்து சேர்ந்தேன். ஜேம்ஸ் கிரேடி என்பவள் என்னிடம் வைத்தியசாஸ்திரம் படித்துக்கொண்டுவரும் மாணாக்கர்களில் ஒருவள். நான் மறுநாள் காலமே எழுந்து அவள் வீட்டிற்குப் போனேன்; என்னைக்கண்டதும் அம்மாது எழுந்து மரியாதைசெய்து, முந்தின இரவில் ஓர் அதிசயம் நடந்ததென்று பின்வருமாறு உரைத்தாள். தன் குழந்தைகள் இரவில் படுக்கைக்குச் செல்லுமுன், ரொட்டிகொடுத்தால்த்தான் தூங்குவேன் என்று கூச்சலிட, அத்தருணத்தில் என் வீட்டில் ரொட்டி ஒன்றும் இல்லையென்று கண்டு, உடனே தான் அப்பரிதாபமான நிலையில் நின்று கண்மூடி பகவானை நினைத்து எவ்விதமாவது தனக்கு அத்தருணத்தில் ஓர் ரொட்டி கொடுத்து உதவிபுரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன். பாருங்கள்! சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் ஓர் வாலிபன் அவ்வகாலத்தில் ஓடிவந்து கதவைத்தட்டினான். கதவைத்திறந்து பார்க்க, அவன் என் கையில் ஓர் ரொட்டியைக்கொடுத்து அதை ஓர் கனவான் அனுப்பினார் என்று சொல்லி ஓடிப் போய்விட்டான். இவ்வாச்சரியத்தை நினைத்துப் பார்க்கையில் கடவுளை ஒருவன் ஆபத்துக்காலத்தில் நினைத்து பிராத்தனை செய்தால் அதற்கு பலன் வீண்போகாதென்றதை தான் அன்றுதான் அறிந்ததாகச்சொன்னாள். பிறகு டாக்டர் ஸ்மித் தன் அனுபவத்தையும் உரைக்க, இருவரும் மனமகிழ்ந்தார்கள். மேற்சொன்ன வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், இவ்வதிசய அனுபவம் மானஸதந்தி என்ற ஆத்மசக்தியின் சூக்ஷமத்தை நன்கு விளக்கிக்காட்டுகிறதல்லவா.

(பத்திராதிபர் S. C.,)

—:*:—

உமா மகேஸ்வர பூஜை.

சூதமாமுனிவர் சௌனகாதியருக்கு இவ்வுமா மஹேஸ்வர பூஜையின் மகிமையை விளங்கச்சொன்னதை இங்கு சுறுக்கியுரைப்பாம்:—

கேளுங்கள் சௌனகாதியர்களே! பூலோகத்தில் தேவரதன் மகளாகிய சாரதையென்பாள் ஐந்

துருவ முனிவரது அநுக்கிரஹத்தால் ஷ விரதத்தை ஒருவருட காலமாய் பக்திபூர்வமாய் நடத்திவருகையில் இறுதியில் ஓர் நாள் உத்தியாபனஞ்செய்து பிராமணருக்கு போஜனமளித்து தக்ஷிணை தாம்பூலங்கொடுத்து யாவரும் மகிழும்படியாய் நமஸ்காரஞ்செய்தனுப்பிவிட்டு இக்கீர்த்தனையைப்பாடுவள்.

—:※:—

(இ-ம் ஆனந்தபைரவி. ஆதிதாளம்.)

பல்லவி.

ஆடற்புரிந்ததந்த னடியிணைத்தொழத்தந்து
ஆளவருவாய் மனோன்மணியே. (ஆடல்)

அனுபல்லவி.

பாடல்புரியுந்தில்லை மேவும்பொன்னம்பலத்தில்
பகவனுடனேநின்று பாதநாட்டியஞ்செய்து (ஆட)

சரணம்.

திங்களொளியின்வட்டஞ் செல்லவானந்தமய
தேசுவின் ஜோதிதனிற் சேரவிருளகல
ஐம்புலக்கும்பதனி னழுக்கினைநீக்கிடவு
மந்தகனெனைவந் தணுசவொட்டாதுசெய். (ஆ)

சம்பந்தனுண்ணவிரு தடமுலையமுதினை
தந்தவளே பூஜை கொண்டவளே நீ
தாகிட கிடதக தத்திமி தக்கிட
தகதக திமிதிமி ததிங்கணதோமென (ஆ)

ஒங்காரவட்டமதி னுள்ளுறையம்பிகையே
வுன்மனமிறங்கலையா பெண்பாவந்தனைக்கண்டு
தாங்சாகினிக்குபரம் தக்ஷணம் வந்தருளாய்
தச்சனு தனுதனு தாகிட தோமென (ஆ)

பின்னர் நைத்துருவ முனிவரால் உபதேசஞ்செய்திருந்த விஞ்ஞையை ஜெபித்து பொழுதுபோகும்வரை ஏகாக்கிரகசித்தமுடையவளாயிருந்தாள். பிறகு சந்தியாவந்தனமுடித்து உக்கியா பனைங்க ஜாகரணையிருந்து, நைத்துருவமுனிவரின் ஆசிரமமடைந்து சிவமந்திரஜெபத்தினாலும், தியானத்தினாலும் உமாதேவிமகிழும்படியாய் நைத்துருவமுனி சகிதமாய் தோத்திரஞ்செய்து அன்றிரவுங்கடந்து அர்த்தராத்திரியில் சாரதைபக்தியினாலும் இருடியின்தபோமகிமையினாலும் ஜெகன்மாதாவான பார்வதிதேவி பிரசன்னமாகி இருவர்முன் தோன்றினள்.

அக்கணம் நைத்துருவமுனிவருக்கு குருடாயிருந்த இருகண்ணுந் தெற்றென விளங்கின. பின்னர் இருவரும் உமாதேவியின் அடியிணை முடியுறவணங்க, ஆசிர்வதித்து நீங்கள் வேண்டிய வரங்களை வேண்டுகவென ஆஞ்ஞாபித்தாள். அவ்வாக்கியத்தையுணர்ந்த நைத்துருவமுனி சொல்கிறார். ஜெகன் நாயகியே அந்தகனை யான் இச்சாரதை செய்த உபசாரத்தால் விதவையெனத்தெரியாது புருடனோடுகூடி புத்திர பௌத்திராதிகளோடு வாழ்வாயென வாக்களித்தேன்; அம்மொழியழியாவண்ணம் இவளுக்குப் பதிதானந்தந்து ரக்ஷியுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்ய, ஆசிர்வதித்து கேளும் நைத்துருவமுனிவரே! "உனதருகில் நிற்கும் சாரதையென்பாள் பூர்வஜென்மத்தில் பாமினியென்னும் திருநாமத்துடன் திராவிடதேசத்திலே ஓர் பிராமணனுக்கு இரண்டாவது பத்தினியாயிருந்து தனது ரூபலாவண்யத்தினாலும், மணிமந்திர ஔஷதத்தினாலும் புருடனை தன் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு மூத்தவளிடம் பேசவொட்டாமலும், சரசமாடவொட்டாமலுஞ் செய்துகொண்டாள். இங்ஙனம் சிலநாள் வாழ்ந்து பின்னர் அப்பிராமணன் தேகவியோகமடைந்தான். விதவையான பாமினிமேல் வெகுநாளாய்ச் சேரவேணுமென எண்ணங்கொண்டிருந்த அடுத்தவீட்டு பிராமணன் இவள் தனியாக வருஞ்சமயமறிந்த ஓர்நாள் இவளின் கையைப்பற்றிப் பிடித்தான். இதற்கிணங்கா மனமுடைய பாமினி கடுஞ்சினமுற்று உதாசின வார்த்தைகளால் ஏசி பின் தனதில்லமெய்தினள். பிறகு அப்பிராமணன் அதே சிந்தையுடையவனாய் சொப்பனத்திலும் மறவாது அவளின் பேரழகை எண்ணியெண்ணி ஏக்கங்கொண்டிறந்துபோயினன். இச்சாரதையானவள் பூர்வஜென்மத்தில் தன் கணவனை வசியப்படுத்திச் சக்களத்திக்கு சம்போகமில்லாமற்செய்த காரணத்தினால் இச்சென்மத்தில் வாலிபவயதிலே விதவையாகினள். ஏனெனில் யாராகிலும் புருடனுக்கும் பெண்சாதிக்கும் பொருந்தவொட்டாமற் செய்பவருக்கு 21 ஜன்மபரியந்தம் வாலிப வயதிலேயே விதவையாகுவர். ஆகையால் இந்த சாரதை அதிகப்பக்தியோடு பூசித்தமையால் 21 ஜன்மத்தில் அநுபவிக்கவேண்டிய

பாவத்தை இச்சென்மத்திலே பரிகாரஞ்செய்துகொண்டாள். மேலும் பூர்வ ஜென்மத்தில் இவள்பேரில் ஏக்கங்கொண்டிறந்துபோன அடுத்தவீட்டு பிராமணன் இச்சென்மத்தில் இவளை மணம்புரிந்து இறந்துபோனவன். பூர்வஜென்மத்தில் இவளை வதுவை செய்த திராவிடதேசத்து பிராமணன் இச்சென்மத்தில் பாண்டிதேசத்தில் பிராக்ஜோதி பட்டணத்தில் பட்டர் பிராமணகுலத்திலே பிறந்து வேதசாஸ்திர சம்பன்னனாகி புத்திர பௌத்திரகளத்திராதி சம்பன்னராய் சுகமாக வாழ்கிறார். அத்தேசம் இவ்விடமிருந்து சுமார் 360 காதமிருக்கிறது. பூர்வஜென்ம பதியாயிருந்த அப்பிராமணனோடு இச்சாரதை சொப்பனத்திலே சம்போகஞ்செய்து கொஞ்ச தினத்திற்குப்பிறகு வேதவேதாந்தத்திற் சிறந்த ஓர் புதல்வனை பெறுவள். அம்மதலையை அப்பிராமணன் சொப்பனத்திலே காண்பார்" என நைத்துருவமுனிக்கு இவையாவுஞ் சொல்லியபின் சாரதையை நோக்கிச் சொல்கிறாள். என்கண்மணியே! "நீ பூர்வ ஜென்மத்தில் உனக்கு புருடனான அப்பிராமணனோடு சொப்பனத்திலே கூடி சம்போகஞ்செய்து ஒரு புதல்வனை பெற்று பிறகு அப்புருடனை ஒருதேசத்திற காணப்போகிறாய். அப்பொழுது சொப்பனத்திலே கண்டவரை எதிராகக்கண்டதால் அதிகப்பிரீதியாய் சம்பாஷணைகளுஞ்செய்வீர்கள். அன்றுமுதல் நீயும் உன் மகனும் அவருடைய ஆதீனத்திலேயேயிருந்து இருவரும் சொப்பனத்திலேயே சம்போகஞ் செய்யவேண்டுமேயொழிய நிஜரூபமாய் சம்போகஞ் செய்யக்கூடாது. இவ்விதமிருந்து வாழ்க்கையில் சில தினத்திற்குப்பிறகு அப்பிராமணன் இறந்துவிடுவான், பின் அவரோடு நீயும் அக்கினிப் பிரவேசஞ்செய்து என் பதவி வந்துசேருவாய்; உன் குமாரன் மனோரஞ்சனாகி அஷ்ட ஐஸ்வரியனாய் வாள்வா" னெனவுரைத்து உமாதேவி அந்தரதியானமடைந்தாள். பொழுது விடிந்த மறுநாள் நைத்துருவமுனிக்கு திருக்கண்படைத்ததும், சாரதைவரம்பெற்ற இவையாவும் அவளின் தாய் தந்தையர்க்கு ரகசியமாய் தெரிவிக்கவும் அவர்கள் ஆசீர்வாதஞ்செய்தனர். பின்னர் சாரதையானவள் நைத்துருவமுனிக்கு முன்னிலும்

பன்மடங்கு அதிகப்பிரீதியாய் பணிவிடைசெய்து வந்தாள். சிலநாள் கழிந்தபின் சாரதை புட்பவதியாகினள். அதற்கப்பால் தினமும் பூர்வஜென்ம கணவனோடு சொப்பனத்திலே சம்போகஞ்செய்து வர பார்வதியின் அனுக்கிரஹத்தால் கர்ப்பந்தரித்தாள். இவளின் தாய் தந்தையா எத்தனையோ ரகசியமாய் இழிச்சொல் வாராவண்ணங்காத்திருந்தும் அறைச்சொல் அம்பலம்வரத்தலைப்படவும், இச்சென்மத்தில் சர்ப்பந்தீண்டிப்பிறந்துபோன இவளின் மணவாளனின் தாயாதிகள் அறிந்து, சாரதைவசிக்கும் நகரமடைந்து, பெரியோரையும், கற்றவரையும், மற்றவரையும் அழைத்து தேவரதன் வீட்டில் சபைகூட்டி சாரதையுங்கூட்டிச்சொல்கிறார். விதவையானயிவள் சோரத்தனத்தினால் கர்ப்பந்தரித்தாள். இதனையுணர்ந்த யாவரும் நிந்திக்கும்பொருட்டாயெடுத்தவிச்சென்மம் இருந்தாலென்ன? இறந்தாலென்ன? என்று இன்னுஞ் சிற்சில வார்த்தைகள் சொல்கிறார். ஹே! சாரதா? இத்துன்மார்க்க வேலைக்குட்பட்டதுமன்றி "குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பு" போல் குலத்திற்கோர் அபகீர்த்தியுங் கொண்டுவந்துவிட்டனையே இதென்ன மதியினம். அடி விபசாரி! உன்னைக் காதும், மூக்கையமறுத்து, ஜாதியைவிட்டு நீக்கி, ஊரைவிட்டு ஓட்டவேணுமென்றுஞ் சொன்னார் சிலர். துர்நடத்தையுடைய இவளின் முகத்தையேறெடுத்துப் பார்க்கலாகாதென்று இருகண்ணையும் மண்ணின்மேல் வைத்தனர் மற்றுஞ்சிலர். இவ்விதம் சபையிலுள்ள யாவருந்தூசிக்கத் தலைப்பட்டதையுணர்ந்த சாரதா துர்வாக்குக் கெதிர்வாக்குரையாது பார்வதி தேவியினுடைய பாதாரவிந்தத்தையே ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு மௌனமாயிருந்தாள். அப்பொழுது "இவள் பாபஞ்செய்தவளல்ல, குலத்திற்கு அபகீர்த்தி செய்தவளுமல்ல, எப்பொழுதும் ஈஸ்வரனைத் தியானிக்கும்படியான பதிவிரதா! இன்றுமுதல் இவளை விபசாரியென்று யார் சொல்கிறார்களோ அவருடைய நாபிளந்து பூமியில்விழும் பாவிகளாவார்கள்" என்று அந்தரத்தில் ஓர் அசரீரி வாக்கியம் பிறந்தன. இதனையுணர்ந்த அவையிலுள்ள யாவரும் பயந்து, நடுக்கமுற்று தலையைக்கவிழ்ந்து

கொண்டனர். பினனுஞ்சிலர் இவ்வாக்கியம் அசத்தியமெனவும் அத்தருணமே அவரின் நாபிளந்து பூமியில் விழுந்தது. பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள தாயாதிகளும் பெரியோர்களும் அவளைத் துதிசெய்தும், பதிவிரதா ஸ்திரீகளெல்லாம் மெச்சி ஆலிங்கனஞ் செய்தனர். மற்றுஞ்சிலர் இதென்ன ஆச்சரியம் கடவுள் அசத்தியஞ் சொல்கிறதில்லை என்றாலும் விதவையானயிவள் எவ்விதம் கர்ப்பந்தரித்தாளென்னுஞ் சந்தேகம் ஒவ்வொருவருடைய மனதிலுங் குடிகொண்டிருப்பதையுணர்ந்த சாஸ்திர சம்பன்னனான ஓர் பிராமணன் அவ்வவையை நோக்கிச் சொல்கிறார். கேளுங்கள் ஜனங்களே! ஸ்தாவர சங்கமாத்மகவாத இப்பிரபஞ்சத்தில் மாயா கற்பிதமானதே யொழிய வேறொன்றுமில்லை. அதிசயமாய்க்காணுமேனும், கேட்காததுமிருக்கப்பட்ட காரியமே மாயையாலுண்டாகிறது. அந்த மாயை ஈஸ்வரனுடைய ஆதீனம்; அவ்வீஸ்வரனுடைய உல்லாசகுணங்களை யாரறிவார்கள். பூர்வத்தில் யூபகேதுவென்ற ராஜரிஷியின் இந்திரியம் தண்ணீரில் விழவும் அதனைப் புசித்த ஓர் தாசி கர்ப்பந்தரித்தாள். விபண்டகரிஷியின் வீரியம் கிணற்றில் விழவும் அந்நீரைக் குடித்த ஓர் மான் கர்ப்பந்தரித்து ருஷிபசுருங்கமுனி பிறக்கவில்லையா? சம்ராஷ்ட ராஜரிஷி தேகஸ்பரசத்தினால் அக்கணமே ஓர் மான் கர்ப்பந்தரித்து தாமசனென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் மகவைப் பெறவில்லையா? துருண பிந்தனென்ற ராஜரிஷியின் மகள் பிர்மபுத்திரனான புலஸ்தியனைக் கண்டு விஸ்ரவிஸ்ஸம்பா வென்ற குமாரனைப் பெறவில்லையா? வசுதேவர் சம்பந்தமில்லாமல் ரோகிணி தேவி கர்ப்பந்தரித்து பலபத்திரரைப் பெறவில்லையா? சத்தியவ:தனியென்னுங் கன்னிகை மச்சத்தின் வயற்றிலும், மகிஷாசூரன் எருமை வயற்றிலும் பிறக்கவில்லையா? சாம்பனென்னும் யாதவன் முனியின் சாபத்தால் கர்ப்பந்தறித்து வனிதை யென்ற ஓர் பெண்ணைப் பெறவில்லையா? பூர்வத்தில் சில ஸ்திரீகள் புருடசம்பர்க்கமில்லாமல் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கர்ப்பந்தரிக்கவில்லையா? அதுபோல் இச்சாரதை நைத்துருவ முனியின் அனுக்கிரகத்தினாலும், உமா மஹேஸ்வர விரதா பக்தியினாலும், பார்வதி

தேவியின் ஆசீர்வாதத்தினாலும் கர்ப்பந்தரித்தாள் என்று சொல்லவும் சபையிலிருந்த யாவரும் அப்பிராமணனின் வாக்கியத்தை அங்கீகரித்துக்கொண்டு விருத்தாப்பியமுள்ள ஸ்திரீகளை சாரதை சமீபமனுப்பி அவர்களால் ரகசியம் யாவுமறிந்தவர்களாகி தமதுளத்திற்கொண்ட சந்தேகங்களைப் போக்கி சாரதையைப் புகழ்ந்துகொண்டு அவரவருடைய இல்லமடைந்தனர். சிலநாளைக்குப்பின் சாரதை பாலசூரியனை நிகர்த்த ஓர் ஆண்மகவை நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் பெற்றாள். அம்மகவுக்கு சாரதேயனென்னுந் திருநாமமிட உபநீதனாகி எட்டாவது வருடத்தில் ருக்வேதத்தையும், ஒன்பதாவது வயதில் சாமவேதத்தையுங்கற்று யாவரும் புகழ பாவலனானான். இங்ஙனம் வளருமன்னாள், சிவராத்திரிதினம் சமீபிக்கவும், அந்நாளில் எத்தேசத்தாரும் கோகரண க்ஷேத்திரத்திற்கு வருவது வழக்கம் அதனையுணர்ந்த சாரதா தனது தாய் தந்தையரையும், குமாரனையுமழைத்துக்கொண்டு கோகரண க்ஷேத்திரமடைந்து அன்று ராத்திரி சிவபூஜை ஜாகரணையிருந்து விடிந்தபின் பிரதிதினமும் சொப்பனத்திலே காணும் புருடனைக் காண அதி பிரீதியுடன் நோக்கிக்கொண்டிருந்தாள். இவளின் பூர்வஜென்ம பதியான திராவிடனென்னும் அப்பிராமணன் தினமுங் கனவிற்காணும் அதி ரூப சௌந்தரியமுள்ள சாரதையும், அவளின் குமாரனையுங்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு அவளின் அருகடைந்து, அடி பெண்பாவாய்! உனது வரலாற்றையறிய வேண்டுமென்னும் அவா உளத்திற்குடிகொண்டிருப்பதால், உனது பூர்வீகமெல்லாங் கரவின்றியுரைத்தருள்வாய் என்றான். இதனைக்கேட்ட சாரதா புன்னகைபுரிந்து சொல்கிறாள் யாவுமறிந்த புருஷோத்தமரே! பெண்புத்தி பேதமை யென்பதறிந்தும் என் உளத்தை சோதிக்க இவ்வாறு வினவினீரென்று ஆதியோடந்தமாய் தனது விருத்தாந்தமெல்லாஞ் சொல்லி இருவரும் மார்புறத்தழுவி கொண்டபடி அப்பிராமணனோடு பாண்டிதேசமடைந்து சுகமாய் வாழ்ந்துவந்தனர்.

பண்டிட் வீ. ஆ. குப்புவேல்.
பொக்கனூர்.

—:*:—

விவேக சந்திரிகா.

கோடானுகோடி ஜனங்கள் வணங்கும் கோயிலிலுள்ள கடவுளை நீயும்வணங்கு. அத்தனைபேர்கள் வணங்க வந்திருப்பதால் பரம கருணையையுடைய பகவான் அங்கு சுமுகராய் விளங்குவரேன்பது நிச்சயம்.

* * *

விவேகமும் வைராக்கியமுமில்லாதவன் எத்தனை சாஸ்திரங்களைப் படித்தாலும் பயனடையான். வெண்காயத்தை உரிக்க உரிக்கத் தோலாகவிருக்குமேயன்றி உள்ளே யாதொரு பதார்த்தமுமிராது அதுபோல் நான் யார் என்பதை யோசித்துப்பார்த்தால் நான் என்னும் வியவகாரமே யில்லையென்றேற்படும் நான் என்பது என்கையா? காலா, மூக்கா, கண்ணா? கையுமில்லை, காலுமில்லை. மூக்குமில்லை, கண்ணுமில்லை. நான் என்பது ஒன்றுமில்லையாயின் பின்னுள்ளது தாமென்ன? அதுதான் பிரம்மம்.

* * *

நெல்லைப்பொறிப்பதற்காகச் சட்டியிற்போட்டு வறுக்குங்கால் சில உடனே வறுபட்டுத்தெரித்துச் சட்டியினின்றும் விடுபட்டு வெளியே விழுகின்றன. அவைகள் கொஞ்சமேனும் தீயாமல் சுத்த வெண்மையாயிருக்கின்றன. மற்றப்பொரிகளெல்லாம் எவ்வளவு சுகமாய் வறுபட்டாலும் ஏதேனுமோரிடத்திலாவது இஞ்சிற்று தீய்ந்து கருநிறமாயிருக்கும். அதுபோல் உலக வியவகாரங்களிற் கொஞ்சமேனுமுழலாமல் உடனே துறவிகளான சங்கராசாரியார், சுகர் முதலிய மகான்கள் மகாசுத்தர்கள், கொஞ்சமாவது உலக வின்பத்தை அனுபவித்த பெரியோர்கள் முற்றிலும் சுத்தர்களாயிருப்பதரிது

* * *

யானையைக்கட்டுத்தறியினின்றும் அவிழ்த்துவிட்டால் மரங்களையும் கிளைகளையும் முறித்துவிடும். பாகன் மாவெட்டியால் அதன் மண்டையில் ஒருகுத்துக்குத்தினால் துஷ்டத்தனத்தை யொழித்து சாதுவாகும். அதுபோல் மனதை அடக்காமல் விட்டுவிட்டால் அது அயோக்கியமான விஷயங்களில் பிரவர்த்திக்கும் அதை விவேகமென்னும் வாளால் வெட்டித்தடுத்தால் துர்விஷயத்தில் பிரவேசியாது, நம்முடைய தேகத்தில் நமக்குள்ள அபிமானத்தை நாம் எப்படி தொலைக்கலாம்? தேகமானது எலும்பு மாமிசம் இரத்தம் முதலியவற்றாலாகியிருக்கிறது இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் அலாதியாக எண்ணிப்பார்த்தால் வெகு அசிங்கியமாகத்தோன்றும் அன்றியும் ஒவ்வொன்றும் நாள்பட்டிருந்தால் நாற்றமெடுத்து அழுகிப்போய்விடும். இப்படி எண்ணியெண்ணி அதன்மேலுள்ள பிரியத்தை அகற்றவேண்டும்

பால் தண்ணீருடன் கலக்கும் அது வெண்ணெயாகமாறினால் தண்ணீரில் மிதக்குமேயன்றி கலக்காது அதுபோல் நாம் அவிவேகிகளாயிருக்கும்வரை உலகத்திற் கலந்துழல்வோம். விவேகமுண்டானால் உலகத்தில் வசித்தாலும் அத்துடன் ஒட்டாமலும் அதனால் விளையும் துன்பத்தை அனுபவியாமலிருப்போம்.

பண்டிட் T. K. இராமபத்ரசர்மா,
காளையார்கோவில்.